

# F1/2009 - Filatelii proti infarktu

Filatelie je a vždycky bude královnou zálib i sběratelských vášní, kterou příroda vložila do lidské hrudi. Ačkoli vkus doby se neustále mění, nebylo dosud zjištěno, že by se kterýkoli žáček nebo dorostenec aspoň na chvíli nezajímal o zoubkované obrázky, jež se zjevují na dopisech. Takže se ani nepokoušíme stanovit miliónový počet těch, kteří tak či onak, dříve nebo později upsali svou duši filatelistickému svůdci. Národ filatelistů je věčný. Jeho příslušníky jsou ti, kteří své zálibě natrvalo propadli, i ti, kteří po zkusmých a škobrtavých krůčcích na vábení filatelistické divočiny dočasně zanevřeli.

Právě filatelie je pozoruhodným lékem proti takzvaným civilizačním nemocem, z nichž na prvním místě je onen obávaný infarkt, proti němuž lékařská věda doporučuje nejen sportovní činnost, ale i nervovou rekreaci. Tedy zabývat se tím, co nám přináší uspokojení a poučení, co dává zapomenout na každodenní starosti a mrzutosti. Filatelie, praví lékař-internista, je znamenitým druhem aktivního odpočinku, jakýmsi duševním sportem, který utužuje zdraví.

Na lékařském kongresu v Paříži (1961) měl švédský psychiatr přednášku o blahodárném působení filatelie na duševní stav pacientů; mnoha úspěšnými experimenty doložil, že sběratelská činnost pomáhá odstraňovat chorobné stavy apatie a deprese, posiluje nervovou soustavu, aktivitu a chuť k životu. Filatelie tedy nejen sblíží národy, vzdělává, poučuje, baví, ale také léčí.

Ale nechme konstatování a povězme si o Miroslavu Slapnickovi. Byl pilotem stíhačky, která za války ničila fašistické letouny. Až do svých třiapadesáti let věděl o poštovních známkách jenom to, že se lepí na dopisy. Ale pak si osvojil takovou míru vědomostí, že by mohl přednášet na vysoké škole čs. filatelie (kdyby nějaká byla) o hradčanské emisi. Co, kdy a kde o těchto Muchových známkách vyšlo, znal nazpaměť. Nejen jako pasivní čtenář, nýbrž jako poučený a zevrubně orientovaný sběratel, objektivní teoretik i praktik. Znal každou retuš a spirálu a paprsek, každý zoubek a barevný odstín, každé falzum. Dokázal, že i stárnoucí mozek je schopen vstřebat enormní porci filatelistického poučení.

*„Začalo to všechno loni v květnu. Byl takový krásný teplý jarní den, a tak jsem se vydal do kladenské městské knihovny, abych si sám osobně a podle svých zálib vybral pár knížek. Jsem invalida se srdíčkem zdemolovaným třemi infarkty. Do svých osmačtyřiceti let jsem byl junák a haur, ale dalších pět let jsem strávil střídavě v nemocnici nebo doma, většinou v poloze horizontální.“*

*V knihovně jsem si zcela náhodou vybral Langrovy Filatelistické povídky, aniž jsem měl k filatelii jakýkoli vztah. Sedl jsem si pak do parku, začal se a zmeškal doma oběd. Ale jenom číst o známkách, i když zábavné věci, to člověk dlouho nevydrží. Zeť odněkud vytáhl takový klukovský umolousaný zásobníček - a už jsem v tom lítal. Líp než zamlada ve stíhačce. Z městské knihovny se stěhovaly k nám domů staré ročníky časopisu Filatelie, příručky, byli obtěžováni příbuzní, známí na ulici, následovala první návštěva v klubu filatelistů, kde jsem se dostal teprve do obrátek, pomoc a porozumění známých a zakrátko i neznámých filatelistů, přihláška do Svazu československých filatelistů — a důsledek? Už v červenci mě přestal zdravit vedoucí Pohřební služby, kam jsem předtím chodíval stát frontu na rakev.*

*Letošní zima byla neuvěřitelně krátká, mám tolik práce, kolik jsem jí neměl za celý život, teď je březen a já jsem po uši zahrabán v problémech Hradčan, razítek, smíšených frankatur, průpichů a průseků. Deprese se nevedou, transplantace se odkládá — není čas. Bude-li to takhle pokračovat i po fyzické stránce, budu na podzim kopat první ligu. Jistě mi odpustíte trochu toho šibeničního humoru — i ten pomáhá.*

*Jsi-li nemocný, neváhej: filatelie je pro tebe ten nejlepší lék!“*